[2019] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1

ਰਾਜੂ ਅੰਗਦਾਸ ਗੰਗੇਕਰ ਬਨਾਮ

ਬਨਾਮ

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2009 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1961) 24 ਜਨਵਰੀ, 2019

[ਡਾ. ਧਨੰਜੈ ਵਾਈ ਚੰਦਰਚੂੜ ਅਤੇ ਹੇਮੰਤ ਗੁਪ੍ਤਾ, ਜੇ.]

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 s.304, ਭਾਗ II-ਕਤਲ-ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਬਦਲਾ-ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ-ਇੱਕ ਝਗੜੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਦਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤੇ 'ਗੁਪਤੀ' ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ-ਪੀਡਬਲਯੂ-13, ਪੁਲਿਸ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਗਸ਼ਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਗੁਪਤੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ-ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। 304 ਭਾਗ II, ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ.-ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ: ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਹਮਲਾਵਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੰਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ-ਹਮਲਾਵਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜਿਆਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ-ਪੀਡਬਲਯੂ-13, ਜਿਸ ਨੇ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ/ਹਮਲਾਵਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ-ਘਟਨਾ ਦੇ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਕੱਪੜੇ, ਉਸ ਵਰਣਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ-ਕੱਪੜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਮਿਲੇ ਧੱਬੇ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਵਾਜਬ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼ੱਕ-ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ-ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਗਾੜ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੈ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-13 ਨੇ ਘਟਨਾ ਵੇਖੀ ਸੀ-ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆ: 1.1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਹਮਲਾਵਰ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ Exh. 21 ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੰਗ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾਵਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਘਟਨਾ ਦੇ ਗਵਾਹ ਬੀਟ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਪੀਡਬਲਯੂ-

13 ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ/ਹਮਲਾਵਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਘਟਨਾ ਦੇ ਕੁੱਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੱਪੜੇ ਉਸ ਵਰਣਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਧੱਬੇ' ਤੇ ਖੂਨ ਦਾ ਸਮੂਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦੋ ਗਵਾਹ ਯਾਨੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-9 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋ ਪੰਚ ਗਵਾਹ ਮੁਕਰ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਬੀਟ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਪੀਡਬਲਯੂ-13 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-13 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਕਰਾਸ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ' ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਖੋਜ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੰਚ ਗਵਾਹ ਮੁਕਰ ਗਏ ਸਨ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। [ਪਾਰਸ 21,22] [11-ਬੀ-ਐੱਫ]

1.2 ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 303 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ 2 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਗਾੜ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਣਵਾਈ ਅਦਾਲਤ ਏ

ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-13 ਨੇ ਘਟਨਾ ਵੇਖੀ ਸੀ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਹਿਮ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਗਾੜ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। [ਪਾਰਸ 23,24] [11-ਜੀ-ਐਚ; 12-ਏ-ਸੀ]

ਕੇ ਗੋਪਾਲ ਰੈੱਡੀ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1979) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 365: [1979] 2 ਐੱਸਸੀਆਰ 265; ਚੰਦਰੱਪਾ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2007) 4 ਐੱਸਸੀਸੀ 415: [2007] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 630- 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

v. ਰਾਜ, ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ (2012) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 383 ਰਾਹੀਂ: [2012] 13 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1; ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2013) 14 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 88: [2013] 10 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 51- ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2013] 2 ਪੈਰਾ 7 [1979] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 265 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 881 ਪੈਰਾ 11

[2007] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 630 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਪੈਰਾ 11 [2012] 13 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1 ਪੈਰਾ 11 [2013] 10 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 51 ਪੈਰਾ 11 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾ: 2009 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1961.

ਬੰਬਈ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 18.03.2006 ਤੋਂ, ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਬੈਂਚ ਨੇ 1989 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 584 ਵਿੱਚ

ਸੁਸ਼ੀਲ ਕਰੰਜਕਰ, ਕੇ. ਐੱਨ. ਰਾਏ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਰਮਾਕਾਂਤਰਾਓ ਕਟਨੇਸ਼ਵਰਕਰ, ਅਨੂਪ ਕੰਦਰੀ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਡਾ. ਧਨੰਜੈ ਵਾਈ ਚੰਦਰਚੂੜ, ਜੇ. 1. ਇਹ ਅਪੀਲ

ਇਹ 18 ਮਾਰਚ 2006 ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਨੇ 10 ਜੁਲਾਈ 1989 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਅਹਿਮਦਨਗਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਚਾਰਾਂ ਮੁਲਜਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਅਤੇ 135 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

2. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ 2 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 2,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ।

3. ਕਪਤਾਨ ਵਿਨੋਦ ਰਾਵਤ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਪਤਾਨ ਸੀ। 10 ਜੁਲਾਈ 1988 ਨੂੰ, ਉਹ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਮੇਲਵਿਨ ਡਿਸੂਜ਼ਾ ਨੇ ਐੱਮ. ਜੀ. ਰੋਡ, ਅਹਿਮਦਨਗਰ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਨਿਊ

ਜਗਦੰਬਾ ਹੋਟਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ। ਹੋਟਲ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਦੋ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਗਾਹਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਰਚ ਦਾ ਚੂਰਨ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਾਥੀ ਹੋਟਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੱਜ ਗਏ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੁਲਿਸ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦਿਵਾਕਰ ਸ਼ਿੰਦੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ-13) ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਗਸ਼ਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤੇ ਗੁਪਤੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਹਮਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੜਕ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਿਆ। ਪੀਡਬਲਯੂ-13 ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਕਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਅਹਿਮਦਨਗਰ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ।

4. ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨਾਰੰਗ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। 21). ਇਹ ਬਿਆਨ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 326 ਅਤੇ 307 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 11 ਜੁਲਾਈ 1988 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 2 ਵਜੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1 ਦੰਡ ਕੋਡ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜੇ, ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਬਨਸਪਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੁੰਗੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਗੁਪਤੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੱਪੜੇ ਰਸਾਇਣਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦਾ ਗਰੁੱਪ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੀੜਤ ਦੀ 23 ਜੁਲਾਈ 1988 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 303 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ 14 ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ।

6. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 10 ਜੁਲਾਈ 1989 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

7. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸੁਸ਼ੀਲ ਕਰੰਜਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਥਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨਃ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਤਮਿਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੀਆ ਬਨਾਮ ਰਾਜ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਾਡੂ 2 ("ਮੁਕੀਆ"), ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ।

8. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਸੀ ਤਾਂ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾਏ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨਃ -

(i) ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ 10 ਜੁਲਾਈ 1988 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ 23 ਜੁਲਾਈ 1988 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

((ii) ਪੀਡਬਲਯੂ-13 ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ-13 ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦੌਰਾਨ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾਵਰ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ;

(3) ਪੀਡਬਲਯੂ-13 ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾਵਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਬੀਟ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੀ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

((iv) ਦੋ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ, ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-9 ਮੁਕਰ ਗਏ;

(v) ਪੰਚ ਗਵਾਹ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਵੀ ਮੁਕਰ ਗਏ।

(vi) ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਸਾਥੀ ਬੀਟ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਾਮ ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ

(vii) ਪੀੜਤ ਦੇ ਸਾਥੀ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਮੇਲਵਿਨ ਡਿਸੂਜ਼ਾ, ਜੋ ਘਟਨਾ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ, ਤੋਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 9. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਆਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਫੌਜੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈਃ

(i) ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਬੀਟ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦਾ ਸਬੂਤ (ਪੀਡਬਲਯੂ-13);
(ii) (ii) ਮਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ (ਐਕਸ. 21); ਅਤੇ

(ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-14) ਦਾ ਸਬੂਤ।

10. ਇਹ ਬੇਨਤੀਆਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

11. ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇ ਗੋਪਾਲ ਰੈੱਡੀ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, 3 ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 303 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇੱਕ ਸਾਵਧਾਨੀਪੂਰਨ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ' ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਵੀ ਵਾਜਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆਃ

“9. ...ਸੰਵਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ਿਓ ਸਵੈਪ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ। ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ "ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ", "ਘੋਰ ਬੇਇਨਸਾਫੀ" ਵਰਗੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ, ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਮੁੱਚੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਝਿਜਕ' ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ...ਜੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਦੋ ਵਾਜਬ ਸੰਭਾਵਤ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਵਿਚਾਰ ਹਨ

ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਕਾਲਪਨਿਕ ਅਤੇ ਦੂਰ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਹਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਓਨਾ ਹੀ ਵਾਜਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਾਜਬ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੱਕ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਾਜਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਚੰਦਰੱਪਾ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ 4 ("ਚੰਦਰੱਪਾ") ਵਿੱਚ,

ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 143,147,148,302 ਅਤੇ 324 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 149 ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ

ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ, ਬਾਹਰੀ, ਗਲਤ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇਃ “42. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨਃ

(1) ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਸ ਸਬੂਤ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ, ਮੁੜ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (2) ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ, ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਅਤੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ' ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੂਤ' ਤੇ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ;

ਬੀ.

(3) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਠੋਸ ਅਤੇ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨ", "ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਅਧਾਰ", "ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਾਲਾਤ", "ਗਲਤ ਸਿੱਟੇ", "ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀਆਂ", ਆਦਿ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਝਿਜਕ' ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ "ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਹੋਣ" ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਹਨ;

(4) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੋਹਰੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਦੂਜਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਮੁੜ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(5) ਜੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਦੋ ਵਾਜਬ ਸਿੱਟੇ ਸੰਭਵ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ”

ਚੰਦਰੱਪਾ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ 5 ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ 6 ਰਾਹੀਂ ਮੁਰੂਗੇਸਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

12. ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ।

13. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਬੂਤ ਪੀਡਬਲਯੂ-13, ਦਿਵਾਕਰ ਸ਼ਸ਼ੀਕਾਂਤ ਸ਼ਿੰਦੇ ਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਬੀਟ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੀ ਅਤੇ 10 ਜੁਲਾਈ 1988 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਰਾਮ ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਨਾਲ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-13 ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲਗਭਗ 11.30 ਵਜੇ ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਜਗਦੰਬਾ ਹੋਟਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਭੀੜ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ-13 ਜਗਦੰਬਾ ਹੋਟਲ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਜਿੱਥੇ ਭੀੜ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜਦੇ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਭੱਜਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਪੀਡਬਲਯੂ-13 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-13 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ 'ਸੰਦੇ ਬਨੀਆਂ' ਅਤੇ ਲੁੰਗੀ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਨਿਊ ਵੈਸਟ ਇੰਡੀਆ ਵਾਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਘੇਰ ਲਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਚਾਕੂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਪੀਡਬਲਯੂ-13 ਨੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਕਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਿਟੀ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲਿਜਾਇਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੀਟ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੀ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਦਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੈ।

14. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-13 ਦੀ ਕਰਾਸ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-13 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

15. ਘਟਨਾ ਦੇ ਲਗਭਗ 11.30 ਵਜੇ ਵਾਪਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ (Exh. 21) ਸਵੇਰੇ ਲਗਭਗ 12.30 ਵਜੇ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਪੀੜਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਗਦੰਬਾ ਬੀਅਰ ਬਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੜਕ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੜਕ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਠੰਡਾ ਪਾਊਡਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪੀੜਤ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਮਲਾਵਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਸੈਂਡੋ ਬਨੀਅਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਟਿਡ ਲੁੰਗੀ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ-7, ਡਾ. ਰਵਿੰਦਰ ਸੋਨਾਰ ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਤੰਦਰੁਸਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।

16. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਪੀਡਬਲਯੂ-1, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨਾਰੰਗ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ

ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ, ਮੌਤ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਗਏ। ਇਸੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਜਤਾਇਆ ਸੀ। ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਸੈਂਡੋ ਬਨੀਅਨ ਅਤੇ ਲੁੰਗੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਉਦੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੈਮੀਕਲ ਐਨਾਲਾਈਜ਼ਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਖੂਨ ਦਾ ਸਮੂਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।

17. ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-14, ਦੱਤਾਤਰਿਆ ਰਾਮਚੰਦਰ ਸ਼ੇਜਲ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ-14 ਨੇ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਅਤੇ ਪੀ. ਐੱਸ. ਓ. ਵੱਲੋਂ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਰਿਕਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਥਾਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਬਾਰੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-14 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਸਟਾਫ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਕਰੀਬ 1 ਵਜੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਬਨੀਅਨ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਲੁੰਗੀ ਦਾ ਕੱਪੜਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਹੇਠ ਬੰਨ੍ਹਿਆ। 11 ਜੁਲਾਈ 1988 ਨੂੰ, ਘਟਨਾ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦਿਵਾਕਰ ਸ਼ਿੰਦੇ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ-13 ਵਜੋਂ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ। ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ 11 ਜੁਲਾਈ 1988 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 3 ਵਜੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਲਈ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਲੱਤ ਅਤੇ ਗਿੱਟੇ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ।

18. ਪੀਡਬਲਯੂ-14 ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਹਾ ਕਿ 10-11 ਜੁਲਾਈ 1988 ਦੀ ਰਾਤ ਦੌਰਾਨ, ਕੈ. ਰਾਵਤ ਨੂੰ ਫੌਜੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮਿਲਟਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਅਹਿਮਦਨਗਰ ਲਿਜਾਇਆ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-14 ਮਿਲਟਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕੈ. ਰਾਵਤ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ-14 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਗੁਪਤੀ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

19. ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਕੁਝ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਘਟਨਾ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਗਏ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਮੇਲਵਿਨ ਡਿਸੂਜ਼ਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਾਰਨ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ।

20. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਾਥੀ ਬੀਟ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-13 ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹੰਗਾਮਾ ਸੁਣ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਸਾਥੀ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੂੰ ਇੱਕ

ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਡਬਲਯੂ-13 ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। 21. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਹਮਲਾਵਰ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ Exh. 21 ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੰਗ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾਵਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ-13, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ/ਹਮਲਾਵਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਘਟਨਾ ਦੇ ਕੁੱਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੱਪੜੇ ਉਸ ਵਰਣਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਧੱਬੇ' ਤੇ ਖੂਨ ਦਾ ਸਮੂਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

22. ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦੋ ਗਵਾਹ ਯਾਨੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-9 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋ ਪੰਚ ਗਵਾਹ ਮੁਕਰ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ.-13, ਬੀਟ ਕਾਂਸਟੇਬਲ, ਜੋ ਕਿ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-13 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਕਰਾਸ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ' ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਖੋਜ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੰਚ ਗਵਾਹ ਮੁਕਰ ਗਏ ਸਨ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-14 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ।

23. ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 303 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ 2 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੁਕਿਆ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਚੰਦਰੱਪਾ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਇੱਕ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ

ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਿੱਥੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਗਾੜ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। 24. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਣ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ' ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-13 ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਹਿਮ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ

ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਗਾੜ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

25. ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 26. ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ

ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate